

Südamemuusika festival pani südamed kiiremini põksuma

Roosiku külas peeti teist aastat Südamemuusika festivali, mis ühendas esinejaid nii Eestist kui ka Jaapanist.

KELLI AIA

14. ja 15. juulil toimunud festivali peakorraldajad on muusikud Madis Meister ja Eva-Lotta Vunder, kes iga päev toimetavad Roosiku šokolaadivabrikus.

Eva-Lotta Vunderile tähendab südamemuusika eelkõige jagamise kogemust ning just seda tahtis ta ka festivalil luua. „Ei oleks lihtsalt see, et on kontsert ja inimesed kuulavad, vaid seal tekiks südame energiavahtus,“ ütles ta. „See on jagamise muusika. Ükskõik mis stiil see on, kui see tuleb südamest, siis see ka läheb raudselt teise inimese südamesse,“ sõnas Vunder.

Madis Meister sõnastab südamemuusika mõistet enda jaoks laiemalt. „Vahet ei ole, mida sa teed. Kui sa seda tegema hakkad, siis sa saad aru, kas see sujub või ei suju. Kui see ei suju, siis peaks natuke mõtlema, kas see on ikkagi see südame asi. Mida peaksid tegema,“ ütles ta.

Festivali korraldamise algimpulss oli Vunderi sõnul park, millest sai kontserdipaik. Neile tundus imelise võimalusena tuua parki muusikat, kuid nad ei tahtnud seda žanrilt piirata. Nad otsisid seda, mis kõige paremini iseloomustaks, mida nad tahavad inimestega jagada.

„Kõige olulisem on see, et muusika tuleks südamest,“ ütles Vunder. Just selle järgi nad esinejad ka valisid. Tema sõnul tun-

neb ära need esinejad, kes võiksid olla ja jagada midagi rohkemat kui ainult muusikat. Festivali esimesel päeval esinesid Lenna, Andre Maaker, Hajime Sakita (Jaapan) ja Laulupesa lapsed, teisel päeval Curly Strings ja Adeete Sepp. Vunderi sõnul olid kohal väga erinevad muusikud täiesti eri stiilidega, kuid neid ühendab see, et nad teevad südamemuusikat.

Eva-Lotta Vunder ja Madis Meister esitlesid teisel päeval oma värsket maailmahelidega põimitud loomingut ning esimest ühist plaati „The Heart Way“ ehk „Südame tee“.

Südamemuusika festival oli veganisõbralik ja alkohoolivaba. See otsus tuleb korraldajate isiklikest väärtustest ning tavalisest eluviisist. „Inimesed tulevad siia puhta meelega ja saavad palju teraviliku kogemuse,“ sõnas Vunder.

Teisel päeval oli ka kohalike meistrite laad „Südame südamesse“, kus osales umbes kolmkümmend meistrit ümberkaudsetest piirkondadest. Nad pakkusid käsitööesemeid, riideid, eluteid, keramiikat, mitmesuguseid tarbeesemeid ja palju muud.

Südamemuusika festivali korraldajad soovivad, et inimesed saaksid nende festivalilt kaasa tunde, et elu on ikka täiega äge. „Tundub, et tänapäeva maailmas on päris raske endas säilitada kergust ja loomulikkust. Iga sugused pinged ja asjad kipuvad muret tekitama. Ma arvan, et see keskkond siin on imeline selleks, et meenutada endale ja märgata väikesi asju,“ ütles Vunder. Meister lisas: „Lubada endal olla see, kes sa oled, mitte sildistada iseenest ja maske ette panna.“

Südamemuusika festivali korraldajad soovivad, et inimesed saaksid nende festivalilt kaasa tunde, et elu on ikka täiega äge.

Foto: Kelli Aia

Seto Line Reisi kõiige uuem laev Maar'a.

Foto: Sander Silm

Seto laevafirma tõmbas Emajõel ja Peipsil elu käima

Eesti iseseisvumine andis valusa hoobi Emajõe ja Peipsi järve veeliiklusele: kadusid laevaliini Emajõel ning Tartu ja Pihkva vahel ning väikeleavade võis sisevetel suisa tikutulega otsida. Mõõdunud kümnendi algul hakkas olukord paranema. Praeguseks on Tartus Karlova sadamas väljarendatud kõik sadakond paadikohta ning Peipsil ja Emajõel tehakse jälle nii regulaar- kui ka lustisõite.

SANDER SILM

Lõuna-Eestis on sisevetel suurimaks tegijaks tõusnud Seto Line Reisi OÜ, mille mootorlaevad Alfa, Maar'a, Komeet ja Hilara teevad nii tellimus-, romantika- kui ka regulaarreise Tartu, Värskas ja Rääpina sadamast.

Seto Line Reisi juhatase liige Toomas Sein tõdes, et kerge see äri pole, kuna hooaeg jääb väga lühikeseks, kuid sellegipoolest pole ettevõtte käega löö-

nud, kuna ettevõtjale kuuluv firmade võrgustik toetab ka sesoonsel laevaäri.

Seto Line Reisi juured on Värskas, kus laevafirma alustas reisi ajaga, seitsme aastat tagasi aga laieneri Tartusse. „Aastaid tagasi, kui Tartu sadam kukkus majanduslikult kokku, rentisime reisilaeva Pegasust. Tulemused olid head ja meie pakuti ka Pegasust müüa, kuid eelistasime siiski uuemat alust,“ meenus Sein.

Laevade ostmine pole aga

sugugi kerge, sest nagu öeldud, kestab hooaeg pelgalt kolm kuud, mistõttu pangad scllist äri rahastada eriti ei soovi.

Seto Line Reisi käitab Tartus ka Karlova sadamat ja Atlantise paadisilda, see tegevus toetab ka laevadega majandamist.

Kui 2000ndate alguses oli Emajõel vaikelu, siis nüüdseks on olukord muutunud. Jõel kulgevad väikeleavad ning Karlova sadama kõik sadakond paadikohta on välja renditud.

Toomas Seinale tegi head meelt, et ka need inimesed, kellel pole jahti või mootorpaati, on samuti avastanud veevõlv. „Meil on väga palju tellimusi: laevadel on peetud koolitusi, sünnipäevi, poissmeeste õhtuid, aga on ka olnud isegi üks pcciaud,“ meenus ta.

Sealjuures pole laeva rendi-

hind sugugi ülemäära kallis: paarisaja euro ringis ehk teisisõnu samas suurusjärgus, kui rntida näiteks kohvikuruume.

Populaarsed on ka laevareisiid Rääpinast ja Tartust Piirisaaarele, ehkki Tartust kuld Piirisaaarele sõiduks neli tundi.

Värskas on Seto Line Reisi kodusadamaks Värskas sanatooriumi rand. Seal toimuvale Värskas veepeole on ettevõtte samuti öla alla pannud ning Toomas Sein kehtitas ka Tartu väikelaeve omanikke sinna tulema.

„Praegu veel ei tea (usultus on tehtud 11. juulil – S.S.), kui palju neid tulemas on, kuid paadimehed on nagu tsiklimehed, kellele üle ainult sihtkohti, ja nad tulevad,“ naeris ta.

Artikkel on koostatud PRIA toetatud Leaderi koostööprojekti „Elu kahe maailma piiril II“ raames.

Avatud talude päeval saab tutvuda tehnoloogilise kunsti taluga

Eeloleval pühapäeval aset leidval avatud talude päeval avab Otepääl Neeruti külas ukseid ka talu, mida selle eestvedaja kunstnik Timo Toots nimetab tehnoloogilise kunsti taluks.

SANDER SILM

Tehnoloogilise kunsti talu või ka projektruum Maajaam on Otepääl maaliliste kuplite vahel asuv kunstitalu, mida kunstnik Timo Toots on juba aastaid arendanud ning kus on residentuuris käinud mitmed tehnoloogilise kunsti tegelevad eestlased ja välismaised kunstnikud.

Tänavu 12. juulil algas kunstitalus kümme päeva kestev residentuuriprojekt, mis tipneb 21. ja 22. juulil näitusega „Metsikud bitid / Wild Bits“.

Projekti osaleb 11 kunstnikku nii Eestist kui ka välismaalt ja osalejad leiavad rahvusvahelise konkursi kaudu. Näituse ühe kuratori Taavi Suisalu sõnul tuleneb näitus ideest, et on olemas digitaalsed pärisma-

Projekti osaleb kunstnik Varvara & Mar astub näitusel üles pühapäevamaalijast robotiga. „Meil on romantiline visioon maalijast, kes läheb pühapäeval maale maalima, kuid mis siis juhtub, kui selle töö teeb ära robot,“ küsis ta oma töös. Foto: Sander Silm

lased ja digitaalsed immigrandid.

„Digitaalsed pärismaalased on inimesed, kes on sündinud mingis tehnoloogilises keskkonda, ja see on nende jaoks normaalne, nagu näiteks tänapäeval internet. Digitaalsed immigrandid on sündinud teistsugusesse tehnoloogilisse o-

ma ja Maajaam iseloomustabki olukorda, kus oleme vanas talus, ja just siin ongi kahe väga erineva tehnoloogilise reaalsuse kokkupuutepunkt,“ tutvustas ta näituse kontseptsiooni.

Näitusel osalevad kunstnikud Varvara & Mar, Antti Laitinen (Soome), Theun Karelse (Holland), Steve Maher (Soome/Iraan), Hannah Harkes, Brian House (USA), Paula Vitola (Läti), Taavi Suisalu, Timo Toots ja Aivar Tõnso. Projekti kuratorid on Timo Toots, Taavi Suisalu, Kadri Lind ja Marie Kliimann.

Vabaõhunäitus „Metsikud bitid“ laotub laiali talu ümbruses asuval maastikul ja on avatud 21. ja 22. juulil. 21. juulil sõidavad Maajaama kunstibussid Tallinnast ja Riistast ning 22. juulil saab näitusega tutvuda ka avatud talude päeva raames.

Avatud talude päeval ootab külalisi 19 Põlva, 21 Võru ja 16 Valga maakonna talu. Täpsem info www.avatudtalud.ee.

Artikkel on koostatud PRIA toetatud Leaderi koostööprojekti „Elu kahe maailma piiril II“ raames.